

матъ нито търба нито жазалъ, и да подлежатъ подъ скѣтскы-те власти; па направи папини-те защитници, къ нищо да неможатъ да са отгокоратъ. А на хиладо и триста и десетдесетъ єдно лѣто по Христъ, начна да са противи явно на папа. На тогова глави-те на догмати-те са мнози, а по знамени сѫ тїа: а) че сѫщество-то на Хлѣбъ-атъ и віно-то въ тайнство-то на причастїето оставатъ същи-те, и че Христосъ не е истина съ тѣлесно-то си присѫдствїе въ тока тайнство; в) че Єпископъ или священикъ подлежаща подъ смѣртанъ грѣхъ, неможе да соверши таинства, макаръ и самъ папа да е; г) че сокрѣшенїе-то сердечно ползъва за спасенїе-то, а не вѣнкашно-то исповѣданѣ; д) че нито папа нито другъ нѣкой е намѣстникъ на Христъ; е) защо кой-то вѣрѣва, че папа или другиѣ епископи можи да прости грѣховы, той е безъмънъ, и че само покланїе-то на согрѣшившія-атъ съ сокрѣшенїе сърца издѣйствѣва прощенїе. Тїи сѫ по главни-те догмати на Биклѣфа, отъ кои-то нѣкои сѫ истини, нѣкои злочестни. Противъ тогова сѫ събираха собори въ Англиѧ, и го затвориха въ темница: но той намѣри способъ и избѣгна отъ темница-та.

Глава 117.

За ересътъ на Іоанна Уса.

Іоаннъ Усъ вѣше отъ Вонміа, и стана учителъ въ Прагъ въ всѣучилище-то; той начна на хи-